

Az Országos Erdészeti Egyesület elhunyt elnökeinek, titkárainak és főtitkárainak életét ismertető jubileumi sorozatunk befejeződött. De úgy gondoljuk, Erdész Pantheonunk neves személyiségeinek bemutatását folytatnunk kell. A jelen lapszámtól kezdődően azokat a neves személyiségeket, laptulajdonosokat, szerkesztőket, főszerkesztőket, szerkesztőbizottsági elnököket, munkatársakat, kiadókat szeretnénk bemutatni, akik nagy múltú újságunkat, az Erdészeti Lapokat gondozták, vezették, szerkesztették az elmúlt több mint másfél évszázad során. Az életrajzok sorát két olyan meghatározó személyiséggel – Wagner Károllyal és Divald Adolfal – kezdjük, akik szaklapunk megalapítói, egyben első tulajdonosai voltak, és életük, munkásságuk éppúgy összefonódott az Országos Erdészeti Egyesülettel, mint annak közleményeivel, az Erdészeti Lapokkal.

Wagner Károly

(Aknasugatag, 1830. október 8. – Budapest, 1879. december 21.)

Az erdészetpolitika kiemelkedő alakja a magyar erdészeti szaknyelv, valamint az első korszerű erdőtörvény egyik megalkotója. Az Erdészeti Lapok megteremtője, társtulajdonosa, az Országos Erdészeti Egyesület létrehozásának kezdeményezője, megalakulásakor az Egyesület második alelnöke.

Középiskoláit Szatmáron végezte. Ezt követően a Selmecbányai Akadémián tanult. A bányászati, majd erdészeti tanfolyam befejeztével erdész pályára lépett. Az Akadémia segéd-tanára 1859-től, majd Divald Adolfal megalapította az Erdészeti Lapokat 1862-ben. A Lapoknak 1873-ig társtulajdonosa, a kezdetektől szerkesztője és kiadója, élete utolsó hat évében főmunkatársa.

Munkába vette az Erdészeti Műszótárt, amely 1868 végén látott napvilágot. 1864-ben Nagybányára helyezték, majd 1866-ban kinevezték erdészeti tanárnak a keszthelyi gazdasági tanintézethez, 1867-ben pedig a Selmeci Erdészeti Akadémiához erdőtanácsosi címmel helyezték át. Meghatározó szerepet játszott az Országos Erdészeti Egyesület 1866. december 9-i megalakulásában, majd későbbi életében, fejlődésében. A kezdetektől az Egyesület második alelnöke volt. A Pénzügyminisztérium Erdészeti Osztályán osztálytanácsos, majd első osztályú főerdőtanácsos, 1872-től haláláig az osztály vezetője. Legnagyobb érdeme kétségtelenül a magyar erdészeti irodalom létrehozása. Jelentős az Országos Erdészeti Egyesület megteremtésében kifejtett tevékenysége és különösen a selmeci akadémia magyarrá tétele. Első, de főleg második ottani tanárkodása idején a magyar erdészeknek olyan nemzedékét nevelte fel, akik létrehozták a magyar erdészeti tudományt részleteiben is. A gyakorlati erdőgazdálkodás területén pedig végrehajtói voltak annak a korszerű erdőtörvénynek, amelynek megalkotásában Wagner oly sokat munkálkodott.

Wagner Károly fénykép-, festmény-, szoborábrázolásai: olajfestménye jelenleg az OEE egykori székházának Erdész Termében tekinthető meg; emlékmű Kisbilyén (1900); szobor a soproni egyetem botanikus kertjében, valamint a Földművelésügyi Minisztérium árkádjai alatt (Lantos Györgyi, 1979); emlékkő a Balassagyarmati Nyírjesen.

Sírhelye: Wagner Károly sírja Budapesten, a Farkasréti temetőben található Hv11-1-7 (felső temető 11-es parcella, 1. sor; 7. sírhely).

Divald Adolf

(Selmecbánya, 1828. június 1. – Szombathely, 1891. november 12.)

Erdőmérnök, tudományszervező.

Wagner Károly oldalán a magyarországi tudományos közélet kibontakoztatója, a magyar nyelvű erdészeti szakirodalom megalapozója. Az Erdészeti Lapok egyik megteremtője, társtulajdonosa. A Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja.

Divald Adolf 1846-ban iratkozott be a selmecbányai Bányászati és Erdészeti Akadémiára és tanulmányait 1850-ben fejezte be. 1851-ben a Coburg család muraszombati uradalmában lett segéderdész, majd állami szolgálatba lépett. 1862-ben a zsarnócai Állami Erdőhivatal erdőmestere, majd az Eltz család vukovári uradalmában dolgozott. 1867-ben ismét állami szolgálatba lépett, és a Pénzügyminisztériumban osztálytanácsosként, majd miniszteri tanácsosként a kincstári erdőgazdálkodás ügyeit irányította 1872-ig. 1870-ben magyar nemességet kapott, és felvette a „berencsi” előnevet. 1872-től egy évig a szlavóniai erdők értékesítését végző részvénytársaság igazgatója, majd 1873-tól nyugdíjba meneteléig a herceg Esterházy család kismartoni uradalmának erdőtanácsosa, később igazgatója volt. Már az 1860-as évek elejétől rendkívül sokat tett a magyarországi erdészet tudományos közéletének kibontakoztatásáért, az önálló magyar erdészeti szaknyelv és a magyar nyelvű erdészeti szakirodalom megteremtéséért. Wagner Károllyal

együtt 1862-ben megalapította az Erdészeti Lapokat, amelynek tulajdonostársa, haláláig főmunkatársa volt. Wagnerrel közösen kiadták a Magyar-német erdészeti műszótárt. Fontos szerepet játszott az Országos Erdészeti Egyesület létrejöttében. Bedő Alberttel és Wagner Károllyal közreműködött az 1879-es erdőtörvény kidolgozásában.

Divald Adolf fénykép-, festmény-, szoborábrázolásai: Divald Adolf olajfestményét az OEE Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárában őrzik.

Sírhelye: Sírja már nem, csak sírköve található meg a pozsonyi (Szlovákia) Szent András temető északi falán.